

València, 28.01.13

La Universitat demostra que els mussols tenen menys diversitat de paràsits que les rapinyaires diürnes

- La investigació permet avançar en la comprensió de teories generals sobre la diversitat biològica, ja que revelen quins aspectes dels patrons de diversitat parasitària són predictibles i quins resulten singulars per a cadascuna de les regions geogràfiques.
- Las conclusions de l'estudi, les quals serviran per a millorar accions de conservació, han estat publicades a la revista *Plos One*.

Científics de l'Institut Cavanilles de Biodiversitat i Biologia Evolutiva del Parc Científic de la Universitat de València han demostrat que els mussols tenen una menor diversitat de paràsits que les rapinyaires diürnes. Fins a ara, es creia que les comunitats de paràsits d'aquestes espècies eren similars en qualsevol zona, no obstant això, el treball publicat en la revista *Plos One*, demostra que hi ha diferències fonamentals en la diversitat d'espècies de paràsits, mentre que la seua composició depèn fortament de les característiques de cadascuna de les localitats geogràfiques. Aquestes conclusions "ens permeten avançar en la nostra comprensió sobre teories generals sobre la diversitat biològica perquè revelen quins aspectes dels patrons de diversitat parasitària són predictibles i quins resulten singulars per a cada regió geogràfica, la qual cosa pot ser rellevant per a millorar accions de conservació tant de les rapinyaires com dels seus paràsits", afirma el científic de la Universitat Francisco Javier Aznar, coautor de l'estudi.



Els investigadors van analitzar estadísticament mostres de paràsits tant de mussols com de rapinyaires diürnes del sud d'Itàlia, en concret, de Calàbria i van descobrir que malgrat que tenen dietes similars, els mussols presentaven comunitats de paràsits diferenciades i més pobres. Paral·lelament, l'anàlisi de dades parasitològiques de mussols i rapinyaires diürnes de Galícia va mostrar que en aquesta regió els mussols també tenien una menor diversitat de paràsits, però de les mateixes espècies que apareixien en les rapinyaires diürnes, “i així, vam comprovar la importància de la regió en la qual es troben les aus per a determinar la composició d'espècies de paràsits, però no la seua diversitat”, apunta Aznar, qui agrega que aquest mateix tret sembla estar present en mussols d'Holanda i Amèrica del Nord.

La importància d'aquest treball radica en el fet que és la primera vegada que s'ha realitzat una anàlisi quantitativa i comparativa de les comunitats parasitàries en rapinyaires i els resultats “ens ajuden a donar sentit a multitud de dades disperses amb la finalitat de cercar patrons ecològics”, segons Aznar. Perquè els científics aspiren a poder determinar la qualitat biològica de qualsevol part del món a través de la diversitat d'espècies de paràsits de les aus.

El professor Javier Aznar forma part d'un grup d'investigació sobre ecologia i evolució de metazous paràsits de vertebrats en l'Institut Cavanilles de Biodiversitat i Biologia Evolutiva de la Universitat de València. Les seues línies de treball se centren, principalment, en l'estudi dels paràsits de pinnípedes (foques, morses i lleons marins), cetacis i tortugues marines, però amb regularitat col·laboren amb altres investigadors en l'estudi de la parasitofauna d'altres vertebrats, sobretot, aus.